

Két évtized alatt:

Egymillió métert fúrtak bauxit után

Jó eredmények — Felderítő kutatás

Szerdán a balatonalmádi Auróra Szállóban tartotta záróülését a Lóczy Lajos halálának 50. és a szervezett hazai bauxitkutatás megkezdésének 20. évfordulója alkalmából rendezett földtani vándorgyűlés. Vízzy Béla, a Bauxitkutató Vállalat igazgatója előadásában kiemelte, hogy a szervezett bauxitkutatás szakított a háború előtti, rablógazdálkodásként értékelhető módszerekkel. A munka első évtizedét olyan nagy jelentőségű lelőhelyek felfedezése fémjelzi, mint az

északhalimbai, a nyíradarvastói és a fenyőfői. Ezek alapozták meg a magyar alumíniumipar fejlesztését. A kutatásban 1960-ban újabb szakasz kezdődött. Akkorra ugyanis kimerültek a felszínhez közeli készletek. A bányák mélyművelését viszont akadályozta a karsztvíz. A probléma megoldására a Bauxitkutató Vállalat keretében létrejött a vízföldtani szolgálat, s jelenleg már 240 vízszintészlelő állomás működik a Bakonyban. Ezek rendszeres adatszolgáltatása

biztonságossá tette a bányák munkáját. A szervezett bauxitkutatás megkezdése óta eltelt két évtizedben hazánkban együttesen több mint egymillió métert fúrtak bauxit után. Az utóbbi időben előtérbe kerültek a felderítő kutatások és ezek máris biztató eredménnyel jártak a Bakony északi területein. A felkutatott bauxitkészlet mintegy 20—25 évre elegendő, s így biztos alapja a magyar-szovjet timföld és alumínium-egyezmény megvalósításának.

Biztató hónapok

Több első osztályú termék — Javult a termelékenység

A jó kezdet mindig siker. Így van ez az üzemekben is, ahol az egész évre szóló célkitűzések teljesítését már az első hónapokban jól meg kell alapozni. Arra vonatkozólag, hogyan sikerült az indulás az idei évben, már adatokra is támaszkodhatunk: az első negyedévi mérlegek számaira. Ezek alapján számolunk be néhány szegedi üzem termelékenységéről.

hogy 95 százalékos legyen az elsőosztályú részarány. ezt 98,3 százalékra „tornázták” fel a cipőgyári dolgozók. Emelkedett a termelékenység is; ezt segítette a műszaki, szervezési intézkedések egész sora. Új talpbélmáró gépet is dologra fogtak az első negyedévben, emellett a „házi”, saját erőből történő kisgépesítés is jól kamatozott.

Kábelgyár

A szegedi kábelgyár alaposan odafigyelt a hazai igényekre. Az első negyedévben ennek megfelelően jelentősen növelte a termelését.

Amin a gyárban elmondták, az első negyedévre tervezett 145 milliós termeléssel szemben március végéig összesen 154 millió forint értékű kábelt gyártottak. Örvendetesen nőtt a termelékenység. Egy kábelgyári munkás egy napra tervezett 2033 forint helyett 2097 forintot „hoz” az üzemnek. A kábelgyár főként a háztartási lakásokhoz és a lakásépítésekhez használt falikábelekből, az Alplast nevű energiaátvitelő vezetékekből és az MB-irányító kábelekből gyártott a tervezettnél többet, sikerült kielégíteni a hazai ipar igényeit.

S. M.

Paprikafeldolgozó

A Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalatnál 102 millió forintos eredmény elérését tűzték ki célul az első negyedévre. Ezt alaposan — 7 millió forinttal — túlteljesítették. Jól sikerült tehát az idei start. S nemcsak a mennyiség tekintetében. Hanem például a választék bővítés terén is, ami elsősorban a háziasszonyoknak kedvező, hiszen az „expressz étlap”, a gyorsan, könnyen elkészíthető ételek nagyobb választékát jelenti.

Amellett, hogy a hagyományosnak számító termékeket gyártották, az első negyedévben több dobozos konzerv — erdélyi tokány, debreceni tokány, különféle pástétomok — gyártásához is hozzákezdtek. Számos terméküket küldték el a Kiváló Áruk Fórumának idei seregszemléjére — a korábbi hagyományokat folytatandó, hisz tavaly már hétre emelkedett magasan kvalifikált termékeik száma. A fórum megkülönböztető jelét, a fekete háromszöget viselő Delikat—8 ételkészítőtől tíz vagonnal készítették többet a tervezettnél. Mint már hírül adtuk, az utasellátó részére expresszlevest is készítenek a paprikafeldolgozóban. A vállalat ugyanakkor a nevét adó piros fűszerkincsből, a paprikából, is többet kíván előállítani; nagy a kereslet, egyre emelkedik az exportigény is. Ehhez nyújt jó alapot, hogy a tésezzekkel több mint 9 ezer 300 katasztrális holdra kötötték termelési szerződést.

Cipőgyár

A Minőségi Cipőgyár szegedi gyárában 356 ezer pár női cipő helyett — ez volt a terv — 361 és fél ezret készítettek az első negyedévben. Hozzá kell tenni: munkakényesebb termékekről van szó, a kereskedelmi igényeket követve ugyanis ártálatra a női szandálók gyártására. A csipkenylon felsőrésű szandálcipőből is jelentős mennyiséget termeltek.

Mindezt minőségi javulás kíséri. Úgy tervezték,

Biológiai vándorgyűlés

Szerdán a Magyar Tudományos Akadémián mintegy 200 hazai és több neves külföldi szakember részvételével megkezdődött a IX. biológiai vándorgyűlés. A háromnapos tudományos tanácskozás középpontjában az emberi társadalom biológiájának kérdései állnak. A népességtudomány, a humán-genetika, az antropológia és más biológiai, valamint orvosi tudományok képviselői mintegy 120 előadásban számolnak be eredményeikről.

A vándorgyűlést dr. Nemeskéri János professzor, a Központi Statisztikai Hivatal népességtudományi kutatóintézetének tudományos főmunkatársa nyitotta meg, majd megkezdődtek az előadások.

Egészségügyi vetélkedő

Jó néhány év óta esztendőnként az ország általános iskoláiban elsősegélynyújtó tanfolyamokat rendeznek. Ezt követően — általában ilyenkor, május elején — városi, járási és megyei szinten a legjobbaknak bizonyuló iskolák csapatai egészségügyi vetélkedőn mérik össze tudásukat. Ilyen vetélkedőre került sor tegnap, szerdán Kisteleken, a szegedi járás általános iskolái közül legjobbnak bizonyult együttesek részvételével. A 126 iskola közül hét jutott

a döntőbe: Dóc, Sövényháza, Csengele, Pusztaszer, Balástya, Baks és Kistelek csapata.

Pásztor János, a Vöröskereszt járási szervezetének ifjúsági felelőse nyitotta meg a vetélkedőt, majd „rajthoz álltak” a versenyzők. Meglepetésre a doci együttes végig kitűnően szerepelt és megérdemelten nyerte a versenyt az esélyes Sándorfalva és Kistelek csapata előtt.

A díjakat Pásztor János adta át a helyezést elért csapatoknak és vezetőiknek.

Szovjet személyiségek magyar kitüntetése

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa hazánk felszabadulásának 25. évfordulója alkalmából a szocializmus magyarországi építéséhez nyújtott segítségük, valamint a magyar és a szovjet nép közötti örök barátság fejlesztése és erősítése terén szerzett érdemeik elismerésül szovjet közéleti személyiségeknek kitüntetéseket adományozott.

A kitüntetettek közül F. J. Tyitovnak, a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége budapesti nagyköveteinek a Munka Vörösaszó Érdemrendje kitüntetését, Ny. Ny. Szikacsóvnak, a nagykövetség követ-tanácsosának a Munka Érdemrend arany fokozata kitüntetését, Sz. Sz. Szatucsinnak, a nagykövetség tanácsosának a Felszabadulási Jubileumi Emlékérem kitüntetését Losonczy Pál, az Elnöki Tanács elnöke szerdán adta át a Parlamentben. A kitüntetések átadásánál jelen volt Komocsin Zoltán, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára, Csaterki Lajos, az Elnöki Tanács titkára és Péter János külügyminiszter. (MTI)

KGST-ülésszak

A KGST titkárságának közleménye szerint Varsóban május 12-én megkezdte munkáját a KGST soronlevő, XXIV. ülésszaka. Az ülésszak munkájában a tagállamok kormányfői vesznek részt. (MTI)

Nővekvő közúti forgalom

ber veszítette életét, ami az előző évhez viszonyítva több mint tizszázalékos emelkedést jelent. A balesetek következtében keletkezett anyagi kár értéke meghaladta a 120 millió forintot.

Végezetül bejelentette, hogy a feli hónapokban megrongálódott utak helyreállítása nagy ütemben folyik. A főútvonalak korszerűsítése mellett ez a legfontosabb feladat. (MTI)

Tévétorony, új eljárással

Hazánkban még eddig nem alkalmazott építőipari eljárással építik meg a pécsi tévétorony nyolc emeletét. A 75 tonnányi, több mint 20 méter átmérőjű acélszerkezetet a földön szerelték össze, és a torony 92 méteres magasságban elhelyezett hat darab emelőberendezés húzza fel a magasba.

A küszöb zsáku segítségével — amelyet a Miskolci Építőipari Vállalat szakemberei irányításával emelnek fel — nyolc betonkerélyt építenek meg a 172 méter magas betonkolosszuson. Képünkön a fölfelé küszöb acélváz a televíző-adótoronyon.

A vándorbot két vége

Nagy, sőt túl nagy a jöves-menés még mindig: a tavalyi panasz, mely a munkaerőmozgást marasztalta el, változatlanul érvényben van. A dolgozók közül sokan vették kezükbe a vándorbotot, hogy egy vagy két „házzal” odébb nagyobb órabértet újból munkába állhassanak. Sajnos, igen gyakran az is kétséges maradt: végül is megelégszenek-e az így nyert előnyökkel, vagy újra előkerül a vándorbot. S ezzel újabb olyan bejegyzés kerül a munkakönyvbe is, aminek az ég világon senki sem tulajdonít jelentőséget.

Mármint ott az új helyen, abban az irodában, ahol belépési szándékkal — s jól begyakorolt mozdulattal — a munkaügyi asztalára helyezik a könyvet.

Nem véletlen, hogy a Munkaügyi Minisztérium és a Szakszervezetek Országos Tanácsa külön irányelvekben szögezte le ezzel kapcsolatos álláspontját. A káros munkaerőmozgás csökkentésére — állapítják meg — a közelmúltban már több intézkedés, kezdeményezés történt, s a jövőben sem lehet nélkülözni különféle központi intézkedéseket, a meglevők továbbfejlesztését.

Mindezeket túl igen sok megszívlelendő fanácstól találhatunk a vállalati szakemberek az irányelvekben — iránymutatásokat „házi” használatra. S a dolog sarkpontját, úgy érezzük, éppen itt, az üzemek házatáján, a kapukon belül kell keresni. Elsősorban azért, mert a pillanatnyi előnyöket, amelyek vonzanak, konkrét vállalatok kínálják megfogható formában a vándormadaraknak; s mert a hátrányosabb, rossz munkakörülmények is speciális — nem megváltoztathatatlan — vállalati sajátosságok.

Mi szenvedünk legtöbbet a munkaerő-gondoktól, s ráadásul az egésznek az odiumát a nyakunkba akarják varrni — tiltakozik némelyik vezető, s nem akarja elismerni a nyilvánvaló tényt. Nevezetesen azt, hogy valóban nem folytatnak célszerű munkaerő-politikát. Nos, itt disztigálni kell a pillanatnyilag célszerűnek látszó és a távlatokban is célravezető között. Mert jónak-szükségesnek tűnhet az, hogy — létszámlány lévén — mindenkit, aki csak alkuba bocsátkozik a munkaügyissel, felvesznek; hogy vannak, akik úgynevezett fejpenzt kapnak a mashonnan átcsabított emberekért, s hogy ügyes jövevények jócskán kikerekíthetik az órabérüket. (Természetesen a régi dolgozók, a törzsgárdatagok rovására.) Mondom, pillanatnyilag megoldásnak tűnhet ez. De hát a vándormadarak rajzása újra meg újra bekövetkezik, s megint csak rá kell döbbsenni a régi igazságra: megtartani, meggyökereztetni sokkal nehezebb az embereket.

Márpedig ez a lecke: a megtartás művészetét kell megtanulni.

A helyes munkaerő-gazdálkodás egyik előfeltétele mindenképpen a vezetés színvonalának emelése, a munka- és üzemszervezés megjavítása. Az irányelvekbe foglalt útmutatások közül ez az egyik leglényegesebb. Sokat beszélünk manapság a vállalatok belső mechanizmusának megújításáról. Bizonyos, hogy ehhez a megalapozottabb munkaerő-tervezésről is gondoskodni kell, épp úgy, mint a kapun belüli munkanélküliség felszámolásáról, a termelőtevékenység okos szervezéséről. De a kérdéshez szorosan hozzátartozik a műszaki fejlesztés szorgalmazása, a termelékenység növelése, a nehéz munkák könnyítése is.

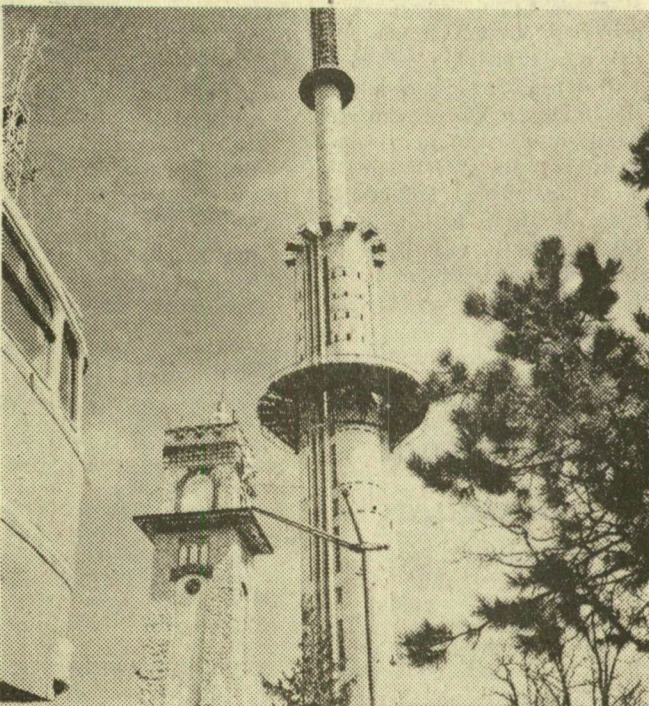
Es nagyon idetartozik a vezetői következetesség. Elsősorban abban, hogy a gyári családja idősebb ágait, tehát a megbízható, tapasztalt, hűséges törzsgárdatagokat érdemeikhez mértén becsülik meg. De például a munkakönyv megtekintésekor is szükségeltetik a következetesség. A vándorbotnak is két vége van.

S a váltáshoz, mint a stafétafutásban, ugyancsak kettő kell: aki átadja, és aki átveszi. Vajon érdemes-e olyantól átvenni, akinek munkakönyve csak úgy tarkálk a bejegyzésektől, aki csak heteket, vagy néhány hónapot „húz ki” egy helyen.

Hisz maguk a vállalati szakemberek is gyakran panaszkodtak: jól „bevásárolnak” az efféle vándormadarakkal. Van, aki egy ideig a betanulás órája alatt igyekszik édes semmittevésre használni a munkanapot, s mire komolyabb lesz a követelmény, szépen odébb áll. Már az is eredmény, ha az ilyeneknek — bármennyire kell is az ember — megtanulnak nemet mondani. Valahol itt és valahogy így kezdődhet a következetesség, a távolabb is tekintő koncepció.

Sok ága-boga van a munkaerőgondnak, s valamenynyit érdemes újra meg újra végigvizsgálni. Egy azonban bizonyos: a megoldás letéteményesei elsősorban maguk a vállalatok.

Simai Mihály

CSÜTÖRTÖK,
1970. MÁJUS 7.

DÉLMAGYARORSZÁG 3